

Applied Research of Sport Management

Open Access

ORIGINAL ARTICLE

Formulating the framework of cultural capital in sports : A sociological approach

Meysam Sadeghi¹ , Mohammad Ehsani^{2*} , Rasool Noroozi Seyed Hosseini³ , Marjan Safari⁴

¹ PhD Student in Sport Management, Faculty of Physical Education , Tarbiyat Modares University, Tehran, Iran.

² Professor of Sport Management Faculty of Physical Education , Tarbiyat Modares University, Tehran, Iran.

³ Associate Professor of Sport Management Faculty of Physical Education , Tarbiyat Modares University, Tehran, Iran.

⁴ Assistant Professor of Sport Management Faculty of Physical Education , Tarbiyat Modares University, Tehran, Iran.

Correspondence

Mohammad Ehsani

Email: ehsani@modares.ac.ir

How to cite

Sadeghi, s. Ehsani, M. Noroozi Seyed Hosseini ,R. Safari , M. (2023). Formulating the framework of cultural capital in sports: A sociological approach. Applied Research of Sport Management, 12(2). 63-78.

ABSTRACT

The purpose of this study is formulating the sociological framework of cultural capital in Iranian sports. The qualitative research method was chosen with the approach of sociological analysis of sports phenomena. The participants included human resources and information resources and were selected sufficiently and purposefully and based on reaching theoretical saturation (16 people and 63 documents). The research tool included semi-structured exploratory interviews along with a systematic library study. The validity of the tools was evaluated and confirmed based on the scientific merit and legal validity of the sample and the experts' opinion and the agreement between the correctors. In order to analyze the findings, a multi-stage conceptual coding method was used with a systemic and sociological analysis approach. Levels and perspectives in the order of influence-reactivity between their subgroup variables including productive capacities, driving mechanisms, distributional achievements and expected functions of cultural capital in sports. In general, the trustees and stakeholders in micro and macro sports programs and goals and investors in the field of sports should consider the family and sports-oriented lifestyle, sports-oriented education and training, the place of sports in the social class, as well as human capital in sports as productive capacities of cultural capital in the country's sports.

KEY WORDS

Sociology of sports, Cultural capital of sports, Systemic analysis.

© 2023, by the author(s). Published by Payame Noor University, Tehran, Iran.

This is an open access article under the CC BY 4.0 license (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

<https://arsmb.journals.pnu.ac.ir>

سال دوازدهم، شماره دوم، پیاپی چهل و ششم، پاییز ۱۴۰۲ (۷۸-۶۳)

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۲۸

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۱۰

DOI. 10.30473/arsm.2023.64950.3691

تدوین چارچوب سرمایه فرهنگی در ورزش: رویکردی جامعه‌شناختی

میثم صادقی^۱، محمد احسانی^{۲*}، رسول نوروزی سید حسینی^۳، مرجان صفاری^۴

چکیده

هدف از مطالعه حاضر تدوین چارچوب جامعه‌شناختی سرمایه فرهنگی در ورزش ایران است. روش تحقیق از نوع کیفی با رویکرد تحلیل جامعه‌شناختی پدیده‌های ورزشی انتخاب شد. مشارکت‌کنندگان شامل دو بخش منابع انسانی و منابع اطلاعاتی بودند و به تعداد کافی، به صورت هدفمند و بر مبنای رسیدن به اشباع نظری انتخاب شدند (۱۶ نفر و ۶۳ سند). ابزار پژوهش شامل مصاحبه‌های اکتشافی نیمه‌ساختارمند به همراه مطالعه کتابخانه‌ای نظام‌مند بود. روایی ابزار بر اساس شایستگی علمی و اعتبار حقوقی نمونه و نظر خبرگان و توافق بین مصححان ارزیابی و تأیید گردید. جهت تحلیل یافته‌ها از روش کدگذاری مفهومی چندمرحله‌ای (باز، گزینشی و موضوعی) با رویکرد تحلیل سیستمی و جامعه‌شناختی استفاده شد. سطوح و منظرها به ترتیب اثرگذاری- اثرپذیری بین متغیرهای زیرمجموعه آن‌ها شامل ظرفیت‌های مولد، سازوکارهای پیشران، دستاوردهای توزیعی و کارکردهای قابل انتظار سرمایه فرهنگی در ورزش بود. بطور کلی متولیان و ذینفعان در برنامه‌ها و اهداف خرد و کلان ورزشی و سرمایه‌گذاران حوزه ورزش کشور باید خانواده و سبک زندگی ورزش مدار، آموزش و تحصیل ورزش محور، جایگاه ورزش در طبقه اجتماعی و همچنین سرمایه انسانی در ورزش را به عنوان ظرفیت‌های مولد سرمایه فرهنگی در ورزش کشور در نظر بگیرند.

واژه‌های کلیدی

جامعه‌شناختی ورزش، سرمایه فرهنگی ورزش، تحلیل سیستمی.

^۱ دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
^۲ استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
^۳ دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
^۴ استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

نویسنده مسئول:

محمد احسانی

رایانامه:

ehsani@modares.ac.ir

استناد به این مقاله:

صادقی، میثم، احسانی، محمد، نوروزی سید حسینی، رسول، صفاری، مرجان. (۱۴۰۲). تدوین چارچوب سرمایه فرهنگی در ورزش: رویکردی جامعه‌شناختی. فصلنامه علمی

پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱۲(۲)، ۷۸-۶۳.

مقدمه

مسئله موردنظر از آن جهت در ورزش ایران نیز حائز اهمیت است که نابرابری شدید در توزیع سرمایه فرهنگی در بخش‌های مختلف ورزش می‌تواند پیامدهای نامطلوب ذیل را برای جامعه و جامعه ورزشی ایران به دنبال داشته باشد، محرومیت اکثر اعضای جامعه ورزشی در دسترسی به منابع، کاهش سطح مشارکت همگانی مؤثر در ورزش، انجام فعالیت‌های ورزشی، محدودیت در داشتن امکانات ورزشی، جذب فناوری‌های نوین، کاهش ارزش ورزش و دیدگاه نسبت به ورزش کردن در جامعه، در چنین شرایطی تغییرپذیری در دیدگاه جامعه نسبت به ورزش کاهش می‌یابد و تغییرات اجتماعی کند و ناعقلانی می‌شود، و اکثریت افراد جامعه نقش پیرو را بازی می‌کنند. در حوزه فرهنگی، بحث‌های زیادی در مورد عوامل فرهنگی و ارتباط آن با ورزش وجود دارد. با توجه به دیدگاه جامعه‌شناسی، با وجود اینکه ورزش به عنوان موضوعی کاملاً مهم در سطح جامعه قلمداد می‌شود و افراد با توجه شرایط فرهنگی، براساس سطح زندگی و سطح فرهنگی خود ورزش مورد علاقه خود را انتخاب می‌کنند. بنابراین در این شرایط باید به این نکته مهم توجه شود که جامعه‌شناسان توجه جمعی به ورزش و بحث سرمایه فرهنگی در ورزش را نایده گرفته‌اند و توجه زیادی به آن نداشته‌اند و همچنین به درک نابرابری‌های اجتماعی مرتبط با سرمایه فرهنگی در ورزش توجه زیادی نشده است. به عبارت دیگر، برای اطلاع از ساز و کار فعالیت‌های ورزشی، باید بافت‌های اجتماعی و فرهنگی که در آن فعالیت‌های ورزشی شکل می‌گیرد را مورد توجه قرار داد (کواکلی، ۲۰۱۴: ۹۳).

مصرف فرهنگی از زمان پیر بوردیو جایگاه مهمی در نظم جامعه‌شناختی داشته است. درحالی‌که بوردیو اغلب ورزش را در تجزیه و تحلیل فرهنگ در نظر می‌گیرد، از آن زمان مطالعات نسبتاً کمی وجود دارند که بر در نظر گرفتن ورزش در چشم‌انداز وسیع‌تر مصرف فرهنگی متمرکز شده‌اند. حوزه فرهنگی ورزش می‌تواند حوزه‌ای باشد که در آن افراد همه‌کاره مصرف متمایزتر را انجام می‌دهند و از ورزش سایر گروه‌های مصرف‌کننده دوری می‌کنند (گمار، ۲۰۲۰: ۱۸۶). نقش فعالیت‌های ورزشی و فرهنگی در طرح‌های سیاست‌گذاری در هر دو مورد از نظر مزایای اجتماعی فرض شده آن‌ها ارزیابی می‌شود. این امر با ایجاد مراکز برای ورزش و فرهنگ و با ایجاد یک رویکرد آموزشی که بر مشارکت،

ورزش پدیده ای اجتماعی- فرهنگی است که پیوندی اندام‌وار با مجموعه نهادها و ساختارهای اجتماعی دارد. سیاست‌های مربوط به ورزش و فرهنگ دارای ویژگی‌های مشترک هستند. اقدامات در هر دو زمینه از نظر تاریخی در رابطه با مزایای بالقوه افراد و جامعه، مانند سلامتی و پرورش یک محیط دموکراتیک ارزیابی شده است (لانگ و بیانچینی؛ ۲۰۱۹: ۷۳۴). فرهنگ عمدتاً با اکولوژی سیاسی محیط زیست پیوند دارد و ورزش یک پدیده فرهنگی است. هنگامی که ما اکولوژی را به سادگی مطالعه‌ای ارتباط متقابل موجودات با محیط آنها می‌فهمیم تصور اینکه اکولوژی، اکولوژی سیاسی و محیط‌زیست همه مربوط به فرهنگ باشد کاملاً شهودی به نظر می‌رسد. فرهنگ به‌عنوان نظامی از نمادها دیده می‌شود و بشر نمادهایی را که از طرح انسان ساخته شده‌اند به جهان تحمیل می‌کند (بندز و کاسپر؛ ۲۰۱۸: ۷). جامعه‌شناسان ورزشی برای اثبات اینکه ورزش به‌عنوان یک نوع سرمایه فرهنگی اهمیت زیادی دارد به دنبال مطالعه و بررسی در این حوزه و نظریه‌های مرتبط به آن هستند (استمپل، ۲۰۲۰: ۱۱۶۷). محققان و صاحب‌نظران از ابتدای تصور سرمایه فرهنگی، اعتقاد داشتند که عملکردهای ورزشی به‌عنوان شکلی از سرمایه فرهنگی می‌باشد. در روند کنونی جهانی‌سازی، که نه تنها حوزه‌های اقتصادی و سیاسی بلکه حوزه‌های فرهنگی و قومی را نیز درگیر می‌کند، مردم باید از میراث و هویت خود آگاه باشند، چون که ورزش در طبقات اجتماعی و فرهنگ جامعه متمرکز شده است (برانیکوواسکا و پرابوسکی، ۲۰۱۴: ۴۹). مفهوم سرمایه فرهنگی بوردیو و تأکید آشکارش بر حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی جامعه (ارزش‌های اجتماعی، مهارت‌ها، خصلت‌ها و عادت‌واره‌های فرهنگی) صرف‌نظر از تغییری که پیدا نموده است، بدون شک در آینده نقش مهمی در حوزه نظریه‌های نابرابری، جامعه‌شناسی فرهنگ و جامعه‌شناسی جوانان ایفاء خواهد نمود. کسب سرمایه فرهنگی زمان می‌خواهد و به امکانات مالی و مادی نیاز دارد، سرمایه فرهنگی از این بابت به‌نحوی تنگاتنگ به سرمایه اقتصادی گره خورده و به شکل دیگر آن درآمد است؛ سرمایه فرهنگی ارتباط تنگاتنگی با هویت اجتماعی دارد. از طرف دیگر ارتباطات و رسانه‌ها و تعاملات خانوادگی و میزان آگاهی و توجه جوانان به مسائل عمومی و سیاسی و اجتماعی روز تأثیر بسزایی در میزان سرمایه فرهنگی دارد (استمپل، ۲۰۲۰: ۱۱۶۷).

4 Bronikowska & Prabucki

5 Gemar

1 Long & Bianchini

2 Bunds & Casper

3 Stempel

آنان نیز افزایش می‌یافت، پارسامهر و همکاران (۱۳۹۶)، بهشتیان و همکاران (۱۳۹۵) نشان می‌دهد بین میزان مشارکت ورزشی کارکنان و سرمایه فرهنگی آنها تفاوت معناداری وجود دارد، یعنی افرادی که مشارکت ورزشی بالاتری دارند، نسبت به کسانی که مشارکت ورزشی پایین‌تری دارند، سرمایه فرهنگی بالایی دارند، قدسی و همکاران (۱۳۹۲)^۲، قاگلیون و همکاران^۲ (۲۰۲۰) نشان می‌دهد که مشارکت فرهنگی رابطه معناداری با احتمال خرید خدمات گردشگری به صورت آنلاین دارد، نتایج استور و اپایج^۳ (۲۰۱۷)، والهید و همکاران^۴ (۲۰۱۳)، وونگ و همکاران^۵ (۲۰۱۰) و وارد^۶ (۲۰۰۶) به تاثیر سرمایه فرهنگی در مشارکت مردم در ورزش پرداختند و نشان دادند که اگر سرمایه‌های فرهنگی در جامعه‌ای شناخته شده و روی آن‌ها کار شود باعث می‌شود که مشارکت آن جامعه در ورزش بیشتر شود و زمینه توسعه ورزش را فراهم کنند. همچنین بر این اساس نشان داده شده که افراد و جامعه‌ای که مشارکت بیشتری در ورزش داشته‌اند، سرمایه فرهنگی بهتر و بالاتری را داشته و افرادی که در رویدادها و فعالیت‌های ورزشی فعالیت دارند دارای سرمایه فرهنگی بالاتری هستند. همچنین قرار گرفتن طولانی‌مدت در معرض ویژگی‌های تعلیم و تربیت ورزشی، پیوندهای اجتماعی دانش‌آموزان را با محیط ورزشی و همسالان تثبیت کرده و باعث می‌شود که مشارکت در ورزش داشته باشند. به‌طور کلی نتایج آنان نشان داد که وجود سرمایه فرهنگی در جامعه برای مشارکت در ورزش اهمیت زیادی دارد. در بخشی دیگر از تحقیقات می‌ریوسفی و همکاران (۱۳۹۵)، سعادتی و همکاران (۱۳۹۲)، معین الدینی و صنعت‌خواه (۱۳۹۱)، مک گاورن^۷ (۲۰۲۱) نشان می‌دهد که طبقه اجتماعی و محل تولد بر انتخاب ورزش از طریق ویژگی‌های بومی تأثیر می‌گذارد، والمر و همکاران^۸ (۲۰۱۹) نشان می‌دهد که بین سطح تحصیلات و سطح فرهنگی اجتماعی والدین و فعالیت‌های نوجوانان رابطه مستقیم وجود دارد و استمپل^۹ (۲۰۰۵) عواملی همچون نشاط اجتماعی، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، سرمایه اجتماعی، کنترل اجتماعی و میراث اجتماعی، پرخاشگری، مصرف رسانه‌ای و سرمایه فرهنگی ورزش، اجتماعی و محل تولد با سرمایه فرهنگی و مشارکت در ورزش رابطه معنی‌داری دارند. و همچنین در تحقیقات حمزه‌زاده و نجف‌زاده (۱۳۹۴)، عادلخانی و همکاران

توانمندسازی و شهروندی خوب تمرکز دارد، محقق می‌شود. دلایل بسیج اقدامات شامل فرهنگ و همپوشانی ورزشی، اگرچه به نظر می‌رسد که هر حوزه از سیاست به‌طور متفاوت با گفتمان‌های روشنگری و انطباق حمایت می‌شود. تفاوت‌های تاکید بین گفتمان‌های ورزشی و فرهنگی در رابطه با گفتمان علمی در مورد سودمندی اجتماعی هر حوزه سیاسی مورد بحث قرار می‌گیرد. از لحاظ نظری، تجزیه و تحلیل مسئله‌سازی و عقلانیت زیربنایی که چگونه اهداف سیاست اجتماعی در عمل تعریف و تصویب می‌شود، امکان ترسیم انواع فناوری‌های درگیر در بسیج و آموزش را فراهم آورده است که به نظر می‌رسد تسهیل درگیری اجتماعی است. این رویکرد به محققان این امکان را داده است تا روش‌هایی را که عقلانیت روشنگری و انطباق بر چگونگی درک اجتماع تأثیر می‌گذارد، ترسیم کنند. بنابراین تجزیه و تحلیل سیاست و سیاست فرهنگی می‌تواند تفاوت‌های ظریف و بینشی را نشان دهد که به درک ما از ورزش و فرهنگ به‌عنوان ابزاری برای ارتقای ترویج درگیری اجتماعی می‌افزاید. این در دوره‌های تغییر روابط بین ارگان‌های دولتی و اقدامات ورزشی/ فرهنگی به موقع و مهم است، جایی که انتظارات صریح‌تری نیز از نظر مزایای سیاست و شمول اجتماعی که ورزش و فرهنگ به نظر می‌رسد، وجود دارد. در نتیجه، ورزش و فرهنگ باید در رابطه با روش‌های ارزیابی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند (اخولم و لیندستروم، ۲۰۲۰: ۵۱۰).

به‌طور مشخص مسئله پژوهش این است که در شرایطی که فرهنگ‌های مختلفی در کشور و علی‌الخصوص در ورزش وجود دارد، توجه به بحث جامعه‌شناختی آن اهمیت زیادی دارد و باید چهارچوب و الگویی برای این بخش وجود داشته باشد، و مشخص شود برای این کار از چه الگویی پیروی کنند. دستیابی به پاسخ مناسب در این زمینه نیازمند تحلیل متغیرهای مربوط به سرمایه فرهنگی و دیدگاه جامعه‌شناسانه به آن در این زمینه می‌باشد. جهت تبیین بهتر مسئله پژوهش لازم است به مرور و نقد تحقیقات پیشین مرتبط در داخل و خارج از کشور اقدام شود. آصفی و سیاهی بادجانی (۱۳۹۸) نشان داد بین سرمایه‌ی فرهنگی و سه بعد آن با مشارکت دختران در ورزش رابطه‌ی مثبت و معناداری وجود دارد؛ بدین معنی که با افزایش سرمایه‌ی فرهنگی دختران سطح مشارکت در ورزش

7 McGovern

8 Vollmer et al.

9 Stemel

1 Ekholm & Lindström

2 Quaglione

3 Storr & Spaaij

4 Wallhead

5 Wong et al.

6 Warde

فراغت افراد به‌راحتی نسبت به بسیاری از زمینه‌های زندگی دیگر می‌تواند تفاوت‌های اجتماعی را بیان کند. از آنجاکه نمایش فیزیکی بدن شاید به‌راحتی قابل مشاهده‌ترین ویژگی است که می‌توان تمایزهای آماده را ایجاد کرد، مطالعه ورزش از اهمیت بیشتری برخوردار است که معمولاً در کارهای علمی ارائه می‌شود (گمار، ۲۰۲۰: ۱۸۷). همچنین با توجه به مرور مقالات و پیشینه‌های پژوهش مشخص شد که سرمایه فرهنگی و وجود آن برای مشارکت افراد در جامعه اهمیت زیادی دارد و تاکنون هیچ پژوهشی به بررسی از دیدگاه جامعه‌شناختی سرمایه فرهنگی در ورزش ایران نپرداخته است و همچنین چارچوبی اصولی و کاربردی برای این موضوع وجود ندارد. همچنین با توجه به مطالعات پیشین باید اذعان داشت دو مقوله‌ی سرمایه فرهنگی و ورزش بسیار زیاد با هم آمیخته هستند و در شکل‌های مختلف از هم تاثیر پذیرفته و تاثیر می‌گذارند. در کشور ایران با توجه به اینکه در ورزش هنوز بسیار جای رشد و پیشرفت بالقوه به جهات مختلف از جمله مسائل اجتماعی و فرهنگی دارد؛ لذا باید پژوهشگران در مطالعات خود به سرمایه فرهنگی و اثرات آن در ورزش کشور با دقت و اهمیت بیشتری در این راه قدم برداشته و از طریق ورزش که یک مقوله‌ی بسیار مهم در جامعه می‌باشد، بتوانند رشد موارد گوناگون اجتماعی - فرهنگی را از طریق ورزش مدنظر قرار دهند.

از سویی دیگر، با توجه به بررسی مسئله و موضوع حاضر باید اذعان داشت ساختار ورزش کشور ما به‌گونه‌ای می‌باشد که بیشتر به سمت ورزش قهرمانی سوق پیدا کرده است و نسبت به ورزش به‌طور کلی و اثرات اجتماعی و فرهنگی که می‌تواند داشته باشد کمتر توجه و بررسی شده است. نگرش علمی به پدیده ورزش تنها از رهگذر علوم طبیعی مانند بیومکانیک، بیوشیمی، فیزیولوژی و ... صورت نمی‌گیرد، بلکه باید از علوم اجتماعی نیز به‌ویژه در هنگام بررسی ابعاد و جنبه‌های انسانی ورزش و موضوعات آن کمک گرفت؛ زیرا ورزش یکی از گونه‌های برجسته فعالیت انسان است که تنها از رهگذر افراد و گروه‌ها و چارچوب‌های اجتماعی، با همه درون‌مایه‌ها و برون‌داده‌های آن زمینه پیدایش می‌یابد. از این رو با برگزیدن رویکردی میان‌رشته‌ای، علاوه بر این سرمایه فرهنگی در ورزش ایران به‌دلیل وجود فرهنگ‌های مختلف و دیدگاه‌های زیادی که وجود دارد بررسی از دیدگاه جامعه‌شناسی آن را مهم کرده است. لذا هدف از

(۱۳۹۱)، والمر و همکاران^۱ (۲۰۱۹)، هاشمی و همکاران^۲ (۲۰۱۸) نشان داد رابطه بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای بهداشتی در سبک زندگی، اندازه‌گیری و تأیید شد، و در مطالعاتی که سرمایه فرهنگی عینیت یافته و مجسم را اندازه‌گیری می‌کند، بیشتر پشتیبانی می‌شود. همچنین درحالی که سرمایه فرهنگی با برخی از سبک‌های زندگی رابطه معناداری داشت، اما با برخی دیگر ارتباط معناداری نداشت. با اینکه در بیشتر مطالعات ارتباط بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای سبک زندگی پشتیبانی می‌شد، اما برای ارزیابی موثر علیت بین سرمایه فرهنگی و سبک‌های زندگی، روش‌های تحقیق دقیق‌تری لازم است. یافته‌های دقیق‌تر ممکن است به نقاط جدیدی برای توسعه این روابط در ارتقای رفتارهای سبک زندگی منجر شود. نور^۳ (۲۰۱۳) نشان داد که بین رضایت از زندگی و رضایت از اوقات فراغت و آزادی درک‌شده در اوقات فراغت رابطه خطی مثبتی وجود دارد. بین رضایت از اوقات فراغت با توجه به جنسیت تفاوت وجود نداشت، اما بین آزادی ادراک‌شده از نظر جنسیت تفاوت معناداری وجود داشت. همچنین بین رضایت از اوقات فراغت و آزادی ادراک‌شده با توجه به سن و درآمد تفاوت معناداری مشاهده شد و هامر و همکاران^۴ (۲۰۰۹) نشان داد که رابطه بین ورزش همگانی و شرایط اجتماعی و فرهنگی معکوس می‌باشد. با افزایش فعالیت بدنی در طول زندگی در قالب ورزش‌های همگانی می‌توان شاهد کاهش تنش فشارهای اجتماعی و حتی فرهنگی و اقتصادی شد. این محققان به بررسی متغیرهایی همچون گذراندن اوقات فراغت، سطح تحصیلات و سطح فرهنگی اجتماعی والدین و فعالیت‌های نوجوانان، رفتارهای بهداشتی و کاهش تنش فشارهای اجتماعی و حتی فرهنگی و اقتصادی و رابطه آن با سرمایه فرهنگی و مشارکت مردم در ورزش پرداخته‌اند.

علاوه بر مرور و نقد مطالعات، جهت تبیین بهتر مسئله پژوهش، لازم است تا به ضرورت و اهمیت مطالعه تخصصی و مبتنی بر مدل در مورد آن توجه شود. ورزش جنبه فراگیر جوامع معاصر است. زیرساخت‌های ورزشی در آمریکای شمالی به‌ویژه گسترده و پیشرفته است. این‌گونه مطالعات به‌دنبال تجزیه و تحلیل چشم‌انداز ورزش با توجه به تمایز اقتصادی اجتماعی و جمعیتی در مشارکت ورزشی با توجه ویژه به گرایش‌ها نسبت به ورزش برای گروه‌های مختلف می‌باشند. بنابراین، ورزش مکانی است که افراد می‌توانند با آسودگی بیشتری عناصر سرمایه فرهنگی تجسم‌یافته و عینیت‌یافته را همزمان فعال کنند. بورديو استدلال می‌کند که اشتغال اوقات

روش تحقیق از نوع کیفی با رویکرد تحلیل جامعه‌شناختی پدیده‌های ورزشی بود. مشارکت‌کنندگان شامل دو بخش، منابع انسانی (اساتید مدیریت، جامعه‌شناسی و روانشناسی ورزشی دانشگاه‌ها، مدیران سازمان‌های ورزشی (دارای تحصیلات دکتری) و صاحب‌نظران رسانه‌های حوزه موضوع پژوهش) و منابع اطلاعاتی (منابع علمی، اسنادی و کتابخانه‌ای) بود. مشارکت‌کنندگان به صورت هدفمند و در دسترس انتخاب و نظرخواهی شدند.

مطالعه حاضر تدوین چارچوب جامعه‌شناختی سرمایه فرهنگی در ورزش ایران می‌باشد.

روش تحقیق

جدول ۱. مشخصات مشارکت‌کنندگان پژوهش

مشارکت‌کنندگان	گروه مطالعه	نمونه‌گیری	نمونه
منابع انسانی	اساتید مدیریت، جامعه‌شناسی و روانشناسی ورزشی دانشگاه‌ها	قضاوتی (نظری)	۵ نفر
	مدیران و کارشناسان سازمان‌های ورزشی (تحصیلات دکتری)	قضاوتی (نظری)	۵ نفر
	صاحب‌نظران رسانه‌های حوزه موضوع	قضاوتی (نظری)	۶ نفر
منابع اطلاعاتی	منابع کتابخانه‌ای و علمی	هدفمند	۲۶ نسخه
	گزارش‌ها و اسناد اجرایی و حقوقی	هدفمند	۹ نسخه
	منابع و آرشیوهای رسانه‌ای	هدفمند	۲۸ نسخه

می‌باشد. روایی ابزار با استفاده از روش‌های روایی‌سنجی ذکر شده کنترل و مطلوب ارزیابی شد.

ابزار پژوهش شامل مطالعه کتابخانه‌ای و مصاحبه اکتشافی نیمه‌ساختارمند بود. مشخصات ابزارهای پژوهش به صورت زیر

جدول ۲. مشخصات ابزار پژوهش

روش	مطالعه کتابخانه‌ای	مصاحبه
نوع	نظام‌مند و ساختارمند	نیمه‌ساختار یافته
ابزار	رونوشت (چک‌لیست استخراج مفاهیم)	چارچوب پرسش (پرسشنامه باز پاسخ)
زمینه	منابع اطلاعاتی	منابع انسانی
روایی و پایایی	انتخاب نسخه‌های معتبر به لحاظ علمی و حقوقی روایی محتوایی و صوری رونوشت از دیدگاه متخصصان	انتخاب افراد برحسب شایستگی علمی و فنی روایی محتوایی و صوری سؤالات مصاحبه از دیدگاه متخصصان محاسبه ضریب توافق بین اساتید کدگذار و مصحح؛ ضریب کاپا: ۰/۶۵

مخالف هدف بود (استراوس و کوربین، ۱۹۹۰). در این پژوهش، با ارائه بازخورد به مصاحبه‌شوندگان و قرار دادن آنها در مسیر پژوهش به طوری که بر نحوه پاسخگویی آنها تأثیر نگذارد، به منظور افزایش روایی درونی اقدام شد. ضمناً، پس از انجام هر مصاحبه، الگوی به دست آمده تا آن مرحله ارائه می‌شد و در صورتی که مصاحبه‌شونده نکاتی را نسبت به الگو داشت، مورد بحث قرار می‌داد. این کار پس از انجام مصاحبه انجام می‌شد تا مصاحبه خالی از هرگونه پیش‌فرض و جهت‌گیری انجام شود.

در نمونه‌گیری نظری و هدفمند پژوهشگر می‌کوشد تا به صورت هدف‌دار بر مبنای اینکه چه نوع اطلاعات خاصی مورد نیاز است، نمونه‌گیری را انجام دهد. اساس انتخاب نمونه این بود که افراد و اطلاعات منتخب بتوانند به شکل‌گیری نظریه و تکرارپذیری یافته‌ها کمک کنند. تکرارپذیری در دو بُعد مدنظر قرار گرفت: ۱. تکرارپذیری لغوی که در آن تولید نتایج مشابه با انتخاب موردهای مشابه هدف بود؛ ۲. تکرارپذیری نظری که در آن تولید نتایج متضاد از طریق انتخاب موردهایی در قطب‌های

انجام شد. مدل پژوهش نیز براساس روابط شناسایی شده به صورت یک چارچوب مفهومی ترسیم گردید. کدگذاری در سه مرحله کدگذاری اول (باز)، کدگذاری دوم (گزینشی) و کدگذاری سوم (موضوعی) انجام شد تا مقوله‌ها تبدیل به مؤلفه‌ها، سپس ابعاد و درنهایت عامل‌های اصلی در مدل مفهومی شوند.

یافته‌های پژوهش

چارچوب مفهومی استخراج شده شامل ۴ سطح مفهومی، ۸ منظر (متغیر اصلی)، ۲۴ بُعد و ۱۰۵ مؤلفه کلیدی (دارای تکرار مضامین) بود. منظرها، ابعاد و مؤلفه‌های آنها در جدول زیر گزارش شده است.

هم‌زمان با گردآوری داده‌ها، کار تحلیل آنها طی سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی نیز شروع شد. پس از استخراج کدها، آنها طبقه‌بندی می‌شوند؛ مقایسه مداوم، تفاوت‌ها و تشابهات بین این کدها را آشکار می‌کند؛ طبقات جدا و یا ادغام می‌گردند تا نظریه در روند این فرآیند شکل گیرد. منابع و متون موجود نیز در روند تکمیل تئوری مورد استفاده قرار می‌گیرند. کار گردآوری داده‌ها تا زمانی ادامه یافت که پژوهشگر اطمینان حاصل کرد که ادامه کار موضوع تازه‌ای به دانسته‌های او نمی‌افزاید. پس از انجام ۱۶ مصاحبه، تحلیل داده‌ها حاکی از اضافه نشدن داده جدید به داده‌های قبلی بود؛ چراکه درصد بالایی از داده‌های مستخرج از مصاحبه‌های آخر تکراری بود؛ بنابراین، با رسیدن به حد اشباع نظری، به مصاحبه‌ها پایان داده شد. کدگذاری با استفاده از مطالعات قبلی و نظر چند پژوهشگر

جدول ۴. چارچوب‌بندی و کدگذاری مؤلفه‌های شناسایی شده

کد ۱ (منظرها)	کد ۲ (ابعاد)	کد ۳ (مؤلفه)	فراوانی مضامین
	خانواده و سبک زندگی ورزش مدار	رفتارها و منش‌های ورزشی خانوادگی	۹
		اجتماعی شدن اولیه در خانواده ورزش دوست	۸
		تخصیص فراغت خانواده به ورزش	۴
		رابطه بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای بهداشتی در ورزش	۳
		رابطه معناداری سرمایه فرهنگی با برخی از سبک‌های زندگی مبتنی بر ورزش	۳
منابع مولد سرمایه فرهنگی در ورزش	آموزش و تحصیل ورزش محور	شرکت در کلاس‌های ورزشی	۱۱
		نحوی تربیت جسمانی کودکان در مدرسه	۸
		تحصیلات و سواد ورزشی خانواده	۲
		بازده آموزشی و یادگیری از ورزش دوران مدرسه	۴
		موفقیت تحصیلی در رشته‌های تربیت‌بدنی هنرستان و دانشگاه	۱۲
جایگاه ورزش در طبقه اجتماعی		پرستیژ فرهنگی ورزشکاران در سطوح طبقاتی جامعه	۶
		نابرابری در دسترسی به امکانات ورزشی طبقات اجتماعی و مناطق شهری	۴
		ضعف عدم قدرت و روابط در ورزشکاران	۵
		طرد شدن یا محرومیت به خاطر طبقه اجتماعی در ورزش	۳
		فرهنگ به ایفای تمایزات طبقاتی در ورزش کمک می‌نماید	۱۰
همبسته‌های سرمایه فرهنگی در ورزش	سرمایه اجتماعی در ورزش	کیفیت تعامل اجتماعی در ورزش	۶
		حمایت و محبوبیت اجتماعی در ورزش	۱۲
		مسئولیت اجتماعی در ورزش	۸
		نشاط و سلامت اجتماعی در ورزش	۹
		امیدواری و اراده در افراد فعال در ورزش	۸
سرمایه روانشناختی در ورزش		کارآمدی اعتماد به نفس و اعتقاد به تحقق اهداف در افراد فعال در ورزش	۱۳
		انعطاف‌پذیری و فرارفتن از مشکلات در افراد فعال در ورزش	۳
		خوش‌بینی درباره وقایع و انتظار آینده مثبت در افراد فعال در ورزش	۱۰
سرمایه نمادین در ورزش		ویژگی ورزشی دارای احترام و منزلت خاصی اجتماعی	۶
		ویژگی ورزشی دارای ارزش و کارکرد ویژه در جامعه	۵
		تخصص فنی و علمی ورزشی	۱۱

کد ۱ (منظرها)	کد ۲ (ابعاد)	کد ۳ (مؤلفه)	فراوانی مضامین	
فرآیندهای سرمایه فرهنگی	سرمایه انسانی در ورزش	تجارب ویژه شغلی ورزشی	۹	
	فرآیندهای اجتماعی شدن در ورزش	فرآیند جابه‌جایی اجتماعی در ورزش	فرآیند اجتماعی شدن و جامعه‌پذیری در ورزش	۶
		فرآیند بازتولید مفاهیم فرهنگی و اجتماعی در ورزش	فرآیند بازتولید مفاهیم فرهنگی و اجتماعی در ورزش	۹
		ارزش‌گذاری سرمایه‌های فرهنگی در ورزش	ارزش‌گذاری سرمایه‌های فرهنگی در ورزش	۵
		تمرکز و انباشت انواع مختلف سرمایه ملموس فرهنگی ورزشی	تمرکز و انباشت انواع مختلف سرمایه ملموس فرهنگی ورزشی	۴
	فرآیندهای ظرفیت- سازی فردی در ورزش	قدرت و توانایی در اختیار گرفتن سرمایه فرهنگی ورزشی	قدرت و توانایی در اختیار گرفتن سرمایه فرهنگی ورزشی	۳
		استعداد و ظرفیت فرد در شناخت و کاربرد سرمایه فرهنگی ورزشی	استعداد و ظرفیت فرد در شناخت و کاربرد سرمایه فرهنگی ورزشی	۴
		میزان مصرف سرمایه و فرآورده‌های فرهنگی ورزشی	میزان مصرف سرمایه و فرآورده‌های فرهنگی ورزشی	۱۱
	یادگیری ورزشی	مطالعه علمی ورزشی	مطالعه علمی ورزشی	۸
		تماشای محتوای رسانه‌ای ورزشی (ویدئو، موزیک و ...)	تماشای محتوای رسانه‌ای ورزشی (ویدئو، موزیک و ...)	۹
		یادگیری اطلاعات ورزشی	یادگیری اطلاعات ورزشی	۱۱
مصرف کالای فرهنگی ورزشی	کتاب ورزشی	کتاب ورزشی	۷	
	فیلم و موسیقی‌های ورزشی	فیلم و موسیقی‌های ورزشی	۹	
	محتوای فرهنگی ورزشی دیجیتال	محتوای فرهنگی ورزشی دیجیتال	۷	
فعالیت‌های فرهنگساز در ورزش	فعالیت رسانه‌ای و تبلیغاتی در ورزش	فعالیت رسانه‌ای و تبلیغاتی در ورزش	۹	
	نویسندگی و تحلیلگری ورزشی	نویسندگی و تحلیلگری ورزشی	۹	
	عکاسی و طراحی ورزشی	عکاسی و طراحی ورزشی	۵	
	همکاری داوطلبی در رویدادهای ورزشی	همکاری داوطلبی در رویدادهای ورزشی	۱۳	
فعالیت جسمانی ورزشی	انجام فعالیت ورزشی رقابتی و مسابقه‌ای	انجام فعالیت ورزشی رقابتی و مسابقه‌ای	۱۰	
	انجام فعالیت ورزشی تمرینی و آموزشی	انجام فعالیت ورزشی تمرینی و آموزشی	۸	
	انجام فعالیت ورزشی تفریحی و سرگرمی	انجام فعالیت ورزشی تفریحی و سرگرمی	۱۲	
بازدید فرهنگی ورزشی	رفتن به ورزشگاه‌ها برای تماشای مسابقات	رفتن به ورزشگاه‌ها برای تماشای مسابقات	۱۳	
	بازدید از فضاهای ورزشی	بازدید از فضاهای ورزشی	۱۰	
	به جشنواره و نمایشگاه ورزشی	به جشنواره و نمایشگاه ورزشی	۹	
مظاهر سرمایه فرهنگی در ورزش	رفتن به فضاهای فرهنگی ورزشی (موزه ورزش و ...)	رفتن به فضاهای فرهنگی ورزشی (موزه ورزش و ...)	۷	
	سواد بدنی و ورزشی در جامعه	سواد بدنی و ورزشی در جامعه	۷	
	سطح تحصیلات افراد فعال در ورزش	سطح تحصیلات افراد فعال در ورزش	۱۰	
	رفتار و منش در ورزشی در مردم	رفتار و منش در ورزشی در مردم	۸	
	هویت و نگرش ورزشی در افراد	هویت و نگرش ورزشی در افراد	۳	
	تسلط افراد بر مهارت‌ها و فنون ورزشی	تسلط افراد بر مهارت‌ها و فنون ورزشی	۹	
	تفاوت میان فردی سرمایه فرهنگی در افراد فعال در ورزش (مربیان، ورزشکاران، دانشجویان و ...)	تفاوت میان فردی سرمایه فرهنگی در افراد فعال در ورزش (مربیان، ورزشکاران، دانشجویان و ...)	۸	
	سواد عمومی افراد ورزشی	سواد عمومی افراد ورزشی	۹	
	رعایت اصول اخلاقی در محیط‌های ورزشی	رعایت اصول اخلاقی در محیط‌های ورزشی	۴	
	فرصت‌های برابری را برای همه اعضا در فضاهای ورزشی	فرصت‌های برابری را برای همه اعضا در فضاهای ورزشی	۹	
سرمایه فرهنگی سازمانی در ورزش	تفاوت سرمایه فرهنگی در جمعیت‌های ورزشی (شاغلان ورزشی، فراگیران ورزشی، هواداران و ...)	تفاوت سرمایه فرهنگی در جمعیت‌های ورزشی (شاغلان ورزشی، فراگیران ورزشی، هواداران و ...)	۸	
	دانش اعضای سازمان‌های ورزشی	دانش اعضای سازمان‌های ورزشی	۷	
	فرهنگ سازمانی در ورزش	فرهنگ سازمانی در ورزش	۵	
	تفاوت سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی دولتی و غیردولتی	تفاوت سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی دولتی و غیردولتی	۵	
انواع سرمایه فرهنگی در ورزش	اخلاق سازمانی در ورزش	اخلاق سازمانی در ورزش	۴	
	علاقه به مطالعه و یادگیری ورزشی	علاقه به مطالعه و یادگیری ورزشی	۸	
	علاقه هنری به ورزش	علاقه هنری به ورزش	۱۰	
	ترجیح ورزش به سایر تفریحات	ترجیح ورزش به سایر تفریحات	۱۲	

کد ۱ (منظرها)	کد ۲ (ابعاد)	کد ۳ (مؤلفه)	فراوانی مضامین		
سرمایه فرهنگی عینی در ورزش	سرمایه فرهنگی عینی در ورزش	داشتن اطلاعات ورزشی و سواد بدنی	۴		
		تعاملات در جامعه ورزش	۷		
		ارزش‌ها و موقعیت اجتماعی	۶		
		منش و اخلاق ورزشی	۶		
		ارزش‌ها و گرایش‌هایی فرهنگی-ورزشی اجتماعی شده فرد	۵		
		حداکثر رساندن مزایا در موقعیت‌های اجتماعی ورزشی	۱۱		
		فاصله گرفتن گزینشی از الزامات دنیای طبیعی و اجتماعی	۹		
		مدارک دانشگاهی مرتبط با ورزش	۵		
		عادات بدنی مثبت و مهارت‌های حرکتی	۳		
		شناخت و پرورش استعداد ورزشی	۶		
		سرمایه فرهنگی مصرفی در ورزش	سرمایه فرهنگی مصرفی در ورزش	اخلاقیاتی که تصدیق شده و مشروعیت یافته	۱۱
اشتغال و درآمد از دانش و مهارت	۷				
دستاورد و موفقیت ورزشی	۳				
فرد می‌تواند خود را از الزامات زندگی روزمره جدا کند	۶				
سرمایه فرهنگی به‌عنوان بخشی از حقوق شهروندی	۳				
سرمایه فرهنگی به‌عنوان تنظیم‌کننده عدالت در جامعه ورزش	۵				
به حداکثر رساندن منافع جامعه با سرمایه فرهنگی	۷				
رابطه مستقیم سرمایه فرهنگی با جایگاه اجتماعی در ورزش	۴				
تجلی سرمایه فرهنگی به‌عنوان ابزارهای برای برندسازی و بازاریابی اجتماعی ورزش	۶				
سرمایه فرهنگی به‌عنوان ابزاری برای توسعه پایدار فرهنگی اجتماعی ورزش	۵				
کارکردهای اولیه سرمایه فرهنگی	کارکردهای اولیه سرمایه فرهنگی			پذیرش سرمایه فرهنگی به‌عنوان شاخص توسعه فرهنگی و اجتماعی	۷
		احتمال ایجاد غرور و تکبر کاذب در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی	۱۰		
		احتمال بروز کمبود و عقده‌گشایی در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی	۶		
		احتمال فساد و بی‌اخلاقی در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی	۹		
		احتمال نابرابری و بی‌عدالتی در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی	۸		
		احتمال سوءاستفاده افراد ورزشی با سرمایه فرهنگی برای عوام‌فریبی و ریاکاری	۴		
		ارتقای دانش و سواد عمومی جامعه ورزش	۳		
		بهبود شناخت عمومی از ارزش‌ها و فرهنگ ورزش	۹		
		بهبود بهره‌وری در سازمان‌ها و مشاغل ورزشی	۱۲		
		کاهش نابرابری در جامعه ورزش	۸		
		ارتقای جایگاه اجتماعی ورزش	۷		
کارکردهای ثانویه سرمایه فرهنگی	کارکردهای ثانویه سرمایه فرهنگی	ارتقای مسئولیت‌پذیری اجتماعی نقش‌ها و نهادهای ورزشی	۸		
		ارتقای نقش ورزش در کنترل اجتماعی (کاهش پرخاشگری و جرایم و...)	۵		
		ارتقای مصرف رسانه‌ای و سرمایه فرهنگی ورزش	۱۰		
		بهبود رفاه اجتماعی جامعه ورزش	۶		
		پیوند زدن سرمایه اقتصادی و اجتماعی ورزش	۹		
		سرمایه فرهنگی ورزش	سرمایه فرهنگی ورزش	ارتقای دانش و سواد عمومی جامعه ورزش	۳
				بهبود شناخت عمومی از ارزش‌ها و فرهنگ ورزش	۹
				بهبود بهره‌وری در سازمان‌ها و مشاغل ورزشی	۱۲
				کاهش نابرابری در جامعه ورزش	۸
				ارتقای جایگاه اجتماعی ورزش	۷
				ارتقای مسئولیت‌پذیری اجتماعی نقش‌ها و نهادهای ورزشی	۸
ارتقای نقش ورزش در کنترل اجتماعی (کاهش پرخاشگری و جرایم و...)	۵				
ارتقای مصرف رسانه‌ای و سرمایه فرهنگی ورزش	۱۰				
بهبود رفاه اجتماعی جامعه ورزش	۶				
پیوند زدن سرمایه اقتصادی و اجتماعی ورزش	۹				
پیامدهای مثبت سرمایه فرهنگی در ورزش	پیامدهای مثبت سرمایه فرهنگی در ورزش			ارتقای دانش و سواد عمومی جامعه ورزش	۳
		بهبود شناخت عمومی از ارزش‌ها و فرهنگ ورزش	۹		
		بهبود بهره‌وری در سازمان‌ها و مشاغل ورزشی	۱۲		
		کاهش نابرابری در جامعه ورزش	۸		
		ارتقای جایگاه اجتماعی ورزش	۷		
		ارتقای مسئولیت‌پذیری اجتماعی نقش‌ها و نهادهای ورزشی	۸		
		ارتقای نقش ورزش در کنترل اجتماعی (کاهش پرخاشگری و جرایم و...)	۵		
		ارتقای مصرف رسانه‌ای و سرمایه فرهنگی ورزش	۱۰		
		بهبود رفاه اجتماعی جامعه ورزش	۶		
		پیوند زدن سرمایه اقتصادی و اجتماعی ورزش	۹		

سرمایه فرهنگی در ورزش شامل منظرهای منابع مولد سرمایه فرهنگی در ورزش و همبسته‌های سرمایه فرهنگی در ورزش بود. سطح ساز و کارهای پیشران سرمایه فرهنگی در ورزش نیز شامل فرایندهای سرمایه فرهنگی و فعالیت‌های فرهنگساز در ورزش تعیین گردید. سطح دستاوردهای توزیعی سرمایه فرهنگی در ورزش هم مشتمل بر منظرهای مظاهر سرمایه فرهنگی در ورزش و انواع

مدل پژوهش (شکل ۱) مستخرج از چارچوب مفهومی جداول است. مدل شامل چهار سطح ظرفیت‌های مولد سرمایه فرهنگی در ورزش، ساز و کارهای پیشران سرمایه فرهنگی در ورزش، دستاوردهای توزیعی سرمایه فرهنگی در ورزش و کارکردهای قابل انتظار سرمایه فرهنگی در ورزش است. سطح ظرفیت‌های مولد

و بازدید فرهنگی ورزشی تعیین گردید. منظر مظاهر سرمایه فرهنگی در ورزش هم ابعاد؛ سرمایه فرهنگی فردی، سرمایه فرهنگی جمعی و سرمایه فرهنگی سازمانی را شامل می‌شد. منظر انواع سرمایه فرهنگی در ورزش ابعاد؛ سرمایه فرهنگی ذهنی، سرمایه فرهنگی عینی و سرمایه فرهنگی مصرفی بود. منظر کارکردهای سرمایه فرهنگی در ورزش هم ابعاد؛ کارکردهای اولیه و ثانویه را شامل می‌شد. منظر پیامدهای سرمایه فرهنگی در ورزش شامل ابعاد؛ پیامدهای منفی و مثبت بود. مبنای تعیین روابط کلی بین متغیرها براساس مبانی نظری، پیشینه پژوهش، گروه کانونی و مصححان (۵ نفر) و همین‌طور ساختار تئوریک موضوع پژوهش (رویکرد جامعه‌شناختی سرمایه فرهنگی در ورزش یک مقوله فرایندنگر است).

سرمایه فرهنگی در ورزش تعیین گردید و سطح کارکردهای قابل انتظار سرمایه فرهنگی در ورزش شامل کارکردهای سرمایه فرهنگی در ورزش و پیامدهای سرمایه فرهنگی در ورزش بود. منظر منابع مولد سرمایه فرهنگی شامل ابعاد؛ خانواده و سبک زندگی ورزش مدار، آموزش و تحصیل ورزش محور و جایگاه ورزش در طبقه اجتماعی است. منظر همبسته‌های سرمایه فرهنگی در ورزش ابعاد؛ سرمایه اجتماعی در ورزش، سرمایه روانشناختی در ورزش، سرمایه نمادین در ورزش و سرمایه انسانی در ورزش را دربر می‌گیرد. منظر فرآیندهای سرمایه فرهنگی در ورزش نیز مشتمل بر ابعاد؛ فرایندهای اجتماعی شدن در ورزش و فرآیندهای ظرفیت‌سازی فردی در ورزش بود. همچنین منظر فعالیت‌های فرهنگ‌ساز در ورزش شامل ابعاد؛ ایادگیری ورزشی، مصرف کالای فرهنگی ورزشی، فعالیت تخصصی ورزشی، فعالیت جسمانی ورزشی

شکل ۲. مدل مفهومی جامع و نهایی پژوهش

بر ورزش، شرکت در کلاس‌های ورزشی، نحوی تربیت جسمانی کودکان در مدرسه، تحصیلات و سواد ورزشی خانواده، بازده آموزشی و یادگیری از ورزش دوران مدرسه، موفقیت تحصیلی در رشته‌های تربیت بدنی هنرستان و دانشگاه، اعتبار فرهنگی ورزشکاران در سطوح طبقاتی جامعه، نابرابری در دسترسی به امکانات ورزشی طبقات اجتماعی و مناطق شهری، ضعف عدم قدرت و روابط در ورزشکاران، طرد شدن یا محرومیت به‌خاطر طبقه اجتماعی در ورزش، فرهنگ به

بحث و نتیجه‌گیری

در سطح اول مقوله‌های شناسایی شده یعنی ظرفیت‌های مولد سرمایه فرهنگی در ورزش نتایج نشان داد عوامل مهم در این زمینه باید مدنظر باشند عبارت‌اند از: رفتارها و منش‌های ورزشی خانوادگی، اجتماعی شدن اولیه در خانواده ورزش دوست، تخصیص فراغت خانواده به ورزش، رابطه بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای بهداشتی در ورزش، رابطه معناداری سرمایه فرهنگی با برخی از سبک‌های زندگی مبتنی

در سطح دوم مقوله‌های شناسایی شده یعنی ساز و کارهای پیشران سرمایه فرهنگی در ورزش، نتایج نشان داد عوامل مهم در این زمینه باید مدنظر باشند عبارت‌اند از: فرایند جابجایی اجتماعی در ورزش، فرایند اجتماعی‌شدن و جامعه‌پذیری در ورزش، فرایند بازتولید مفاهیم فرهنگی و اجتماعی در ورزش، ارزش‌گذاری سرمایه‌های فرهنگی در ورزش، تمرکز و انباشت انواع مختلف سرمایه ملموس فرهنگی ورزشی، قدرت و توانایی در اختیار گرفتن سرمایه فرهنگی ورزشی، استعداد و ظرفیت فرد در شناخت و کاربرد سرمایه فرهنگی ورزشی، میزان مصرف سرمایه و فرآورده‌های فرهنگی ورزشی، مطالعه علمی ورزشی، تماشای محتواهای رسانه‌ای ورزشی (ویدئو، موزیک، ...)، یادگیری اطلاعات ورزشی، کتاب ورزشی، فیلم و موسیقی‌های ورزشی، محتوای فرهنگی ورزشی دیجیتال، فعالیت رسانه‌ای و تبلیغاتی در ورزش، نویسندگی و تحلیلگری ورزشی، عکاسی و طراحی ورزشی، همکاری داوطلبی در رویدادهای ورزشی، انجام فعالیت ورزشی رقابتی و مسابقه‌ای، انجام فعالیت ورزشی تمرینی و آموزشی، انجام فعالیت ورزشی تفریحی و سرگرمی، رفتن به ورزشگاه‌ها برای تماشای مسابقات، بازدید از فضاهای ورزشی و همچنین رفتن به جشنواره و نمایشگاه ورزشی و رفتن به فضاهای فرهنگی ورزشی (موزه ورزش، ..) از جمله ساز و کارهای پیشران سرمایه فرهنگی در ورزش کشور می‌باشند. در همین راستا مک گاورن^۳ (۲۰۲۱) نشان می‌دهد که طبقه اجتماعی و محل تولد بر انتخاب ورزش از طریق ویژگی‌های بومی تأثیر می‌گذارد. خانواده‌های طبقه متوسط از منابع لازم برای دسترسی به ورزش‌های سازمان یافته و اولویت مشارکتی برخوردار هستند. دختران آنها از سنین پایین ورزش را آغاز می‌کنند و در حرفه ورزشی خود به خوبی حمایت می‌شوند. خانواده‌های طبقه پایین و مهاجر برای ورزش سازمان یافته ارزش کمتری قائل هستند و منابع کمتری برای دسترسی به فرصت‌ها دارند. همچنین طبقه اجتماعی و نسل با جنسیت، نژاد و قومیت در ارتباط نزدیک هستند و در چگونگی انتخاب و شرکت در رشته‌های ورزشی تأثیر می‌گذارند. هایتون و بلاندل^۴ (۲۰۲۰) نشان دادند که بین داوطلب شدن افراد برای رویدادهای ورزشی با طبقه اجتماعی و اشکال سرمایه فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی رابطه و تعامل مثبت وجود دارد. استور و اپایج^۵ (۲۰۱۷) نشان دادند که جوانان می‌توانند مهارت‌های خود را پرورش داده و نقش شهروندی فعال را داشته باشند. این تحقیق از تحقیقات

ایفای تمایزات طبقاتی در ورزش کمک می‌نماید، کیفیت تعامل اجتماعی در ورزش، حمایت و محبوبیت اجتماعی در ورزش، مسئولیت اجتماعی در ورزش، نشاط و سلامت اجتماعی در ورزش، امیدواری و اراده در افراد فعال در ورزش، کارآمدی اعتماد به نفس و اعتقاد به تحقق اهداف در افراد فعال در ورزش، انعطاف‌پذیری و فرارفتن از مشکلات در افراد فعال در ورزش، خوش‌بینی درباره وقایع و انتظار آینده مثبت در افراد فعال در ورزش، ویژگی ورزشی دارای احترام و منزلت خاصی اجتماعی، ویژگی ورزشی دارای ارزش و کارکرد ویژه در جامعه، تخصص فنی و علمی ورزشی و همچنین تجارب ویژه شغلی ورزشی از جمله ظرفیت‌های مولد سرمایه فرهنگی در ورزش کشور می‌باشند. در همین راستا یافته‌های اسکرابلترانگ^۱ (۲۰۱۹) هنگام بررسی یک برنامه توسعه استعداد از دیدگاه جامعه‌شناسی ورزشی، نشان می‌دهد که استعداد چیزی بیش از یک مجموعه مهارت خاص ورزشی است و باید استعداد را در ارتباط با ساختارهای اجتماعی درک کرد. یافته‌های نشان‌دهنده این سه عامل در استعداد است: انتخاب، تجربه دانش‌آموزان از کلاس‌های ورزشی و ایجاد آرزوهای آنها در مدرسه و ورزش؛ که با زمینه اجتماعی و جنسیت رابطه نزدیک دارد. همچنین نشان داد که ۴۰٪ پسران و ۶۰٪ دختران آسیب دیده اند و به دلیل افزایش ساعت آموزش در برنامه، انگیزه کمتری را تجربه کرده‌اند. نشان داده شد که باید به ورزشکاران زن توجه بیشتری شود زیرا احتمال ترک ورزش آنها از مردان ورزشکار بیشتر است. فرصت‌های شغلی در ورزش برای خانم‌های ورزشکار محدودتر است، و این ممکن است توضیح دهد که چرا دختران در این مطالعه تمرکز بیشتری برای گرفتن مدرک دارند. سرانجام، نشان داد که دانشجویان بیشتری از طبقه متوسط در کلاس‌های ورزشی پذیرفته می‌شوند، اما این دانش‌آموزان در مقایسه با دانش‌آموزان از یک اقتصاد پایین‌تر، آرزو می‌کنند که در ورزش حرفه‌ای شوند. همچنین هدف از مطالعه والمر و همکاران^۲ (۲۰۱۹) ارتباط سرمایه فرهنگی والدین برای فعالیت ورزشی نوجوانان بود. این نظرسنجی شامل ۹۶۶ نوجوان بود. شرکت‌کنندگان از کلاس‌های مدارس متوسطه آلمان جذب شدند. برای بررسی تأثیر مستقیم و غیرمستقیم بین متغیرها از تحلیل مسیر چند سطح استفاده شد. مدل مسیر نشان می‌دهد که بین سطح تحصیلات و سطح فرهنگی اجتماعی والدین و فعالیت‌های نوجوانان رابطه مستقیم وجود دارد.

4 Hayton & Blundell

5 Storr & Spaaij

1 Skrubbeltrang

2 Vollmer et al.

3 McGovern

سلامت خود گزارش شده را پیش‌بینی می‌کند، اما شکاف سلامت آموزشی را توضیح نمی‌دهد. دلیل آن این است که با شکاف بهداشتی آموزشی مغایرت دارد، تحصیلات پایین که از سلامت بهتری گزارش می‌کنند. این می‌تواند تضاد نظری را توضیح دهد که تحصیلات پایین مصرف‌کنندگان ورزش چند بعدی هستند، درحالی‌که تحصیلات عالی مصرف‌کنندگان ورزشی تک‌بعدی هستند. وارد^۲ (۲۰۰۶) پژوهشی با عنوان سرمایه فرهنگی و جایگاه ورزش انجام داد. که نتایج آن نشان می‌دهد الگوهای مشارکت افراد در ورزش براساس طبقه، جنسیت، تحصیلات، نژاد، سن متفاوت هست و ضمن مهم قلمداد کردن همه عوامل، عامل جنسیت به‌عنوان مهم‌ترین منبع تفاوت مشارکت می‌باشد و علاوه بر آن شرایط تحصیلی در پیش‌بینی مشارکت در ورزش اهمیت خاصی دارد و طبقه شغلی نیز در انتخاب ورزش به‌عنوان تماشاگر یا انجام فعالیت ورزشی بیشترین تفاوت را ایجاد می‌کند.

در سطح چهارم مقوله‌های شناسایی شده یعنی کارکردهای قابل انتظار سرمایه فرهنگی در ورزش نتایج نشان داد کارکردهای مهم در این زمینه باید انتظار داشت عبارت‌اند از: سرمایه فرهنگی به‌عنوان بخشی از حقوق شهروندی، سرمایه فرهنگی به‌عنوان تنظیم‌کننده عدالت در جامعه ورزش، به حداکثر رساندن منافع جامعه با سرمایه فرهنگی، رابطه مستقیم سرمایه فرهنگی با جایگاه اجتماعی در ورزش، تجلی سرمایه فرهنگی به‌عنوان ابزارهای برای برندسازی و بازاریابی اجتماعی ورزش، سرمایه فرهنگی به‌عنوان ابزاری برای توسعه پایدار فرهنگی اجتماعی ورزش، پذیرش سرمایه فرهنگی به‌عنوان شاخص توسعه فرهنگی و اجتماعی، احتمال ایجاد غرور و تکبر کاذب در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی، احتمال بروز کمبود و عقده‌گشایی در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی، احتمال فساد و بی‌اخلاقی در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی، احتمال نابرابری و بی‌عدالتی در افراد با سرمایه فرهنگی ورزشی، احتمال سوءاستفاده افراد ورزشی با سرمایه فرهنگی برای عوام‌فریبی و ریاکاری، ارتقای دانش و سواد عمومی جامعه ورزش، بهبود شناخت عمومی از ارزش‌ها و فرهنگ ورزش، بهبود بهره‌وری در سازمان‌ها و مشاغل ورزشی، کاهش نابرابری در جامعه ورزش، ارتقای جایگاه اجتماعی ورزش، ارتقای مسئولیت‌پذیری اجتماعی نقش‌ها و نهادهای ورزشی، ارتقای نقش ورزش در کنترل اجتماعی (کاهش پرخاشگری و جرایم و...)، ارتقای مصرف رسانه‌ای و سرمایه فرهنگی ورزش، بهبود رفاه اجتماعی جامعه ورزش و همچنین پیوند زدن سرمایه

کیفی می‌باشد و جامعه آن شرکت‌کنندگان در یک برنامه داوطلبانه ورزشی انگلستان برای بررسی سفرهای داوطلبانه جوانان و نحوه شکل‌گیری سرمایه فرهنگی و اجتماعی آنها بوده است. نتایج نشان می‌دهد که جوانان مشارکت‌کننده و داوطلب در رویدادهای ورزشی از سطح بالاتری از سرمایه فرهنگی و جسمی برخوردار هستند همچنین نسبت به دیگر جوانان غیر فعال، فرصت بیشتری برای کسب و تقویت سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی دارند.

در سطح سوم مقوله‌های شناسایی شده یعنی دستاوردهای توزیعی سرمایه فرهنگی در ورزش، نتایج نشان داد دستاوردهای مهم در این زمینه باید مدنظر باشند عبارت‌اند از: سواد بدنی و ورزشی در جامعه، سطح تحصیلات افراد فعال در ورزش، رفتار و منش در ورزشی در مردم، هویت و نگرش ورزشی در افراد، تسلط افراد بر مهارت‌ها و فنون ورزشی، تفاوت میان فردی سرمایه فرهنگی در افراد فعال در ورزش (مربیان، ورزشکاران، دانشجویان و...)، سواد عمومی افراد ورزشی، رعایت اصول اخلاقی در محیط‌های ورزشی، فرصت‌های برابری را برای همه اعضا در فضاهای ورزشی، تفاوت سرمایه فرهنگی در جمعیت‌های ورزشی (شاغلان ورزشی، فراگیران ورزشی، هواداران و...)، دانش اعضای سازمان‌های ورزشی، فرهنگ سازمانی در ورزش، تفاوت سرمایه فرهنگی در سازمان‌های ورزشی دولتی و غیردولتی، اخلاق سازمانی در ورزش، علاقه به مطالعه و یادگیری ورزشی، علاقه هنری به ورزش، ترجیح ورزش به سایر تفریحات، داشتن اطلاعات ورزشی و سواد بدنی، تعاملات در جامعه ورزش، ارزش‌ها و موقعیت اجتماعی، منش و اخلاق ورزشی، ارزش‌ها و گرایش‌هایی فرهنگی-ورزشی اجتماعی شده فرد، حداکثر رساندن مزایا در موقعیت‌های اجتماعی ورزشی، فاصله گرفتن گزینشی از الزامات دنیای طبیعی و اجتماعی، مدارک دانشگاهی مرتبط با ورزش، عادات بدنی مثبت و مهارت‌های حرکتی، شناخت و پرورش استعداد ورزشی، اخلاقیاتی که تصدیق شده و مشروعیت یافته، اشتغال و درآمد از دانش و مهارت، دستاورد و موفقیت ورزشی و همچنین فرد می‌تواند خود را از الزامات زندگی روزمره جدا کند، موارد ذکر شده از جمله دستاوردهای توزیعی سرمایه فرهنگی در ورزش کشور می‌باشند. در همین زمینه کلاس^۱ (۲۰۲۰) دریافت که ابتدا، تحصیلات و جنسیت می‌تواند الگوی مصرف ورزش را توضیح دهد علاوه بر این، یک عنصر سنی، قومی و درآمد نیز در این الگوها وجود دارد. دوم، درحالی‌که مصرف ورزش

داشتن سرمایه فرهنگی کارکردهای مختلفی دارد؛ اولاً کسب مشروعیت از طریق سایر سرمایه‌ها منوط به تبدیل شدن آنها به سرمایه فرهنگی است، یعنی کسی که به واسطه سرمایه فرهنگی منزلت دارد، می‌تواند روایت و برداشت خود را از دنیای اجتماعی بر دیگران تحمیل کند. ثانیاً داشتن سرمایه فرهنگی بدان معنا است که فرد می‌تواند خود را از الزامات زندگی روزمره جدا کند و نوعی گزینش دلخواه در عرصه فرهنگی انجام دهد (بوردیو، ۱۹۸۶). به‌طور کلی باید اظهار داشت متولیان، مدیران و ذی‌نفعان در ورزش کشور در برنامه‌ها و اهداف خرد و کلان درخصوص ورزش کشور و دخیل بودن سرمایه فرهنگی در ورزش کشور، توجه داشته باشند که خانواده و سبک زندگی ورزش‌مدار، آموزش و تحصیل ورزش‌محور، جایگاه ورزش در طبقه اجتماعی، سرمایه اجتماعی در ورزش، سرمایه روانشناختی در ورزش، سرمایه نمادین در ورزش و همچنین سرمایه انسانی در ورزش را به‌عنوان ظرفیت‌های مولد سرمایه فرهنگی در ورزش کشور بشمرد. فرایندهای اجتماعی شدن در ورزش، فرایندهای ظرفیت‌سازی فردی در ورزش، یادگیری ورزشی، مصرف کالای فرهنگی ورزشی، فعالیت تخصصی ورزشی، فعالیت جسمانی ورزشی و همچنین بازدید فرهنگی ورزشی را جمله ساز و کارهای پیشران سرمایه فرهنگی در ورزش مدنظر قرار داد. همچنین سرمایه فرهنگی فردی در ورزش، سرمایه فرهنگی جمعی در ورزش، سرمایه فرهنگی سازمانی در ورزش، سرمایه فرهنگی ذهنی در ورزش، سرمایه فرهنگی عینی در ورزش و سرمایه فرهنگی مصرفی در ورزش را از جمله دستاوردهای توزیعی سرمایه فرهنگی در ورزش باید قلمداد کرد. ضمن اینکه کارکردهای اولیه سرمایه فرهنگی در ورزش، کارکردهای ثانویه سرمایه فرهنگی در ورزش، کارکردهای منفی سرمایه فرهنگی در ورزش و کارکردهای مثبت سرمایه فرهنگی در ورزش در زمره‌ی کارکردهای قابل انتظار سرمایه فرهنگی در ورزش کشور قلمداد می‌شوند. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر به مسئولان ذی‌ربط و ذی‌نفعان ورزش کشور پیشنهاد می‌گردد به منابع مولدی مانند رفتارها و منش‌های ورزشی خانوادگی، اجتماعی شدن اولیه در خانواده ورزش‌دوست، تخصیص فراغت خانواده به ورزش را در جامعه حفظ و توسعه باید داد، رابطه بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای بهداشتی در ورزش از نکات مثبت و قابل رشد می‌باشد، رابطه سرمایه فرهنگی با برخی از سبک‌های زندگی مبتنی بر ورزش از نتایج فرهنگ مناسب در این زمینه است که بهتر است تداوم داشته باشد، همچنین شرکت در کلاس‌های ورزشی، نحوه‌ی تربیت جسمانی کودکان در مدرسه،

اقتصادی و اجتماعی ورزش را می‌توان از جمله کارکردهای قابل انتظار سرمایه فرهنگی در ورزش کشور بیان کرد. در این راستا یافته‌های پژوهش قربانی و همکاران (۱۳۹۷) حاکی از آن است که در مجموع سرمایه فکری و سرمایه فرهنگی بر بازاریابی باشگاه‌های استان مازندران اثر مثبت و معناداری دارد. فوجیوارا و همکاران (۲۰۱۴) کمیت و ارزیابی تأثیرات رفاه فرهنگ و ورزش را مورد بررسی قرار دادند. این تجزیه و تحلیل با هدف شناسایی تأثیرات فرهنگ و تعامل ورزشی بر رفاه افراد و برآورد ارزش‌های پولی برای تأثیرات رفاه با استفاده از روش ارزیابی بهزیستی انجام شده است. گزارش حاکی از سه یافته کلیدی است که مشارکت هنری با رفاه بالاتر همراه است، به ارزش ۱۰۸۴ پوند برای هر نفر در سال. ارتباط معنی‌داری بین استفاده مکرر از کتابخانه و رفاه گزارش شده پیدا شد که به ازای هر نفر ۱،۳۵۹ پوند در سال ارزیابی می‌شود. و همچنین مشخص شد که مشارکت در ورزش با بهزیستی بالا همراه است که ارزش آن ۱،۱۲۷ پوند است. والهید و همکاران^۲ (۲۰۱۳) نشان داد که قرار گرفتن طولانی‌مدت در معرض ویژگی‌های تعلیم و تربیت ورزشی، پیوندهای اجتماعی دانش‌آموزان را با پیکربندی محیط ورزشی، برای تقویت و تأیید اجتماعی همسالان را برای رفتارهای مشارکتی توسعه می‌دهد. این پیوندهای اجتماعی به شدت درک رابطه دانش‌آموزان با همسالان و لذت آنها از تجربه آموزش ورزشی را پیش‌بینی می‌کند. نکته مهم این است که این ارتباطات اجتماعی با همسالان و جایگاه اجتماعی در آموزش‌های ورزشی ایجاد شده است. نتایج پژوهش وونگ و همکاران^۳ (۲۰۱۰) نشان داد افرادی که در طول زندگی خود فعالیت بدنی متوسط تا شدید در قالب ورزش‌های همگانی دارند، در مقایسه با افرادی که زندگی غیرفعال و بی‌حرکی دارند استرس، افسردگی، اضطراب کمتری را تجربه می‌کنند و شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های ورزشی همگانی مشکلات اجتماعی و فرهنگی کمتری دارند. لینفورد^۴ (۲۰۰۹) نشان می‌دهد که رابطه بین مشارکت ورزشی میان طبقه‌ای، و درآمد بازار کار برای مردان ورزشکار و زنانی که از نظر فرهنگی دارای فرهنگ بسکتبال هستند، مثبت و قابل توجه باقی می‌ماند. همچنین نتایج نشان می‌دهد آن دسته از دانشجویان ورزشکار مرد که از نظر فرهنگی (فوتبال، بسکتبال یا بیس‌بال) بازی می‌کنند، شش سال پس از فارغ‌التحصیلی دبیرستان، درآمد بیشتری نسبت به هم‌تایان خود که از نظر فرهنگی و ورزشی از محبوبیت کمتری برخوردار هستند، گزارش می‌کنند.

ضعف عدم قدرت و روابط در ورزشکاران، طرد شدن یا محرومیت به خاطر طبقه اجتماعی در ورزش باید از بین برود، فرهنگ به ایفای تمایزات طبقاتی در ورزش کمک می‌نماید، کیفیت تعامل اجتماعی در ورزش، حمایت و محبوبیت اجتماعی در ورزش، مسئولیت اجتماعی در ورزش و نشاط و سلامت اجتماعی در ورزش باید در الویت باشند.

References

- Adelkhani A, Vaez Mousavi S M K, Farahani A. (2011). Cultural capital of participants in public sports (policy and strategies). *Assembly and strategy*. 19(69): 5-32. (Persian)
- Asefi AAi, Sepahi Badjani F. (2019). The relationship between cultural capital and girls' participation in sports. *Physiology and management research in sports*. 11(3): 37-45.(Persian)
- Beheshtian A, Rahmati M M, Yaqoubi Choubai, A. (2015). Studying the relationship between cultural capital and sports participation among employees of Mashhad municipality, the second national conference on new achievements in physical education and sports, Chabahar, <https://civilica.com/doc/583774> (Persian)
- Bronikowska, M., & Prabucki, B. (2014). TAFISA and UNESCO joint effort for building cultural capital through traditional sports. *An analysis of The 5th World Sport For All Games. Studia Humanistyczne AGH*, 13(1): 45-69.
- Bunds, K., & Casper, J. (2018). Sport, physical culture, and the environment: An introduction. *Sociology of sport journal*, 35(1), 1-7.
- CLASS, A. (2020). Building bridges, how cultural capital predicts self-reported health.
- Ekhholm, D., & Lindström Sol, S. (2020). Mobilising non-participant youth: using sport and culture in local government policy to target social exclusion. *International Journal of Cultural Policy*, 26(4), 510-523.
- Fujiwara, D., Kudrna, L. and Dolan, P. (2014). *Quantifying and Valuing the Wellbeing Impacts of Culture and Sport*. UK: Department of Culture Media & Sport.
- Gemar, A. (2020). Sport as culture: Social class, styles of cultural consumption and sports participation in Canada. *International Review for the Sociology of Sport*, 55(2), 186-208.
- Ghodsi, A. M., Afsharkohan, J., & Atarod, A. (2013). Study of effective Factors on Participation of Bu-
- تحصیلات و سواد ورزشی خانواده، بازده آموزشی و یادگیری از ورزش دوران مدرسه، موفقیت تحصیلی در رشته‌های تربیت بدنی هنرستان و دانشگاه، اعتبار فرهنگی ورزشکاران در سطوح طبقاتی جامعه نیز از جمله موارد قابل توجهی هستند که در ورزش بااهمیت هستند، نابرابری در دسترسی به امکانات ورزشی طبقات اجتماعی و مناطق شهری،
- Ali Sinas female students in Sports activities, *women's studies (Sociological & Psychological)*, Vol. 11, No. 2, pp:167-196.
- Hamer, M., Molloy, G. J., de Oliveira, C., & Demakakos, P. (2009). Leisure time physical activity, risk of depressive symptoms, and inflammatory mediators: the English Longitudinal Study of Ageing. *Psychoneuroendocrinology*, 34(7), 1050-1055.
- Hamzezadeh Afkham Sh, Najafzadeh M R. (2014). The relationship between cultural capital and spending leisure time with an emphasis on sports activities among people aged 18-29 in Mahabad city. *National Conference of Sports and Health Applied Sciences*. (Persian)
- Hashemi, N., Sebar, B., & Harris, N. (2018). The relationship between cultural capital and lifestyle health behaviours in young people: a systematic review. *Public health*, 164, 57-67.
- Hayton, J. W., & Blundell, M. (2020). Exploring the relationship between social class and sport event volunteering. *Sport Management Review*.
- Linford, M. K. (2009). Understanding the Relationship Between Interscholastic Sports Participation and Labor Market Outcomes: Interscholastic Sports as Cultural Capital.
- Long, J., & Bianchini, F. (2019). New directions in the arts and sport? Critiquing national strategies. *Sport in Society*, 22(5), 734-753.
- McGovern, J. (2021). The intersection of class, race, gender and generation in shaping Latinas' sport experiences. *Sociological Spectrum*, 41(1), 96-114.
- Miriosfi S j, Ramzaninejad R, Rahmati, M M. (2015). Examining the role of social culture development in the cultural development of championship sports. *Human resource management in sports*, 4(1): 131-146. (Persian)
- Moin Aldini J, Sanatkah A. (2011). Socio-cultural factors affecting citizens' tendency towards public sports (case study: Kerman city). *Urban Sociological Studies (Urban Studies)*. 2(3): 149-178. (Persian)
- Parsamehr M, Niknejad M,R, Pour Ismaili M, Rasoulinejad S P. (2016). The relationship between cultural capital and participation in physical activities of women in Yazd. *Sports*

- management and movement behavior research paper. 13(25): 83-99. (Persian)
- Qahfarkhi Qorbani L, Farahani A, Mazloun M. (2017). The impact of intellectual capital and cultural capital in the marketing of clubs in Mazandaran province, the fourth national conference of sports sciences and physical training of Iran, Tehran, <https://civilica.com/doc/774522> (Persian)
- Quackley, J. (2014). Sports in society 5 and 2. Translation: Qadimi Bahram. (2013), Tehran, Bammad Kitab. P. 93.
- Quaglione, D., Crociata, A., Agovino, M., & Iaia, L. (2020). Cultural capital and online purchase of tourism services. *Annals of Tourism Research*, 80, 102797.
- Saadati M, Abbaszadeh M, Hatami R. (2012). Investigating the relationship between cultural capital, social capital and aggression (case study: fans of Tractor Sazi football team in Tabriz). *Scientific Quarterly of East Azarbaijan Police Science*, 3(8): 1-25. (Persian)
- Skrubbeltrang, L. S. (2019). Reproduction and Opportunity in Talent Development: A Sports Sociological Study of Danish SportsClasses.
- Stempel, C. (2020). Sport as high culture in the USA. *International Review for the Sociology of Sport*, 55(8), 1167-1191.
- Storr, R., & Spaaij, R. (2017). 'I guess it's kind of elitist': the formation and mobilisation of cultural, social and physical capital in youth sport volunteering. *Journal of Youth Studies*, 20(4), 487-502.
- Strauss, A., & Corbin, J. (1990) Basics of qualitative research. Newbury Park, CA: Sage.
- Tennur yerlisu, I. (2013). life satiesfacatoin leisure satiesfacatoin and percivid fridoom of park recreation participant "jonral of procidia –social and behavoira sciences; 28 (7):572-591.
- Vollmer, J., Lohmann, J., & Giess-Stüber, P. (2019). Relevance of parental cultural capital for adolescents' physical exercise and sport activity. *European Journal for Sport and Society*, 16(4), 342-360.
- Wallhead, T. L., Garn, A. C., & Vidoni, C. (2013). Sport Education and social goals in physical education: relationships with enjoyment, relatedness, and leisure-time physical activity. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 18(4), 427-441.
- Warde, A. (2006). Cultural capital and the place of sport. *Cultural Trends*, 15(2-3), 107-122.
- Wong, C. S., Wong, P. M., & Peng, K. Z. (2010). Effect of middle-level leader and teacher emotional intelligence on school teachers' job satisfaction: The case of Hong Kong. *Educational Management Administration & Leadership*, 38(1), 59-70.